

8356-7489
 VILNIAUS UNIVERSITETAS
 BŪDŲ KATEDRA
 VILNIAUS UNIVERSITETAS
 BŪDŲ KATEDRA
 VILNIAUS UNIVERSITETAS
 BŪDŲ KATEDRA

No. 39. Metai XIV

Rugsėjo-Sept. 29, 1934

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. J. Vaitkevičius, M.I.U.

PRIETELYSTĖ SU DIEVU

Prietelystė yra meilės rūšis, todėl ne kiek vieną meilę galėsime pavadinti prietelyste. Ūkininkas myli savo ūkį, savo gyvulius, savo padarus, girtuoklis myli svaigalus, tačiau juokinga būtų sakyti, kad ūkininkas yra savo ūkės, savo gyvulių arba padarų prietelis, girtuoklis svaigalų, nes vienas ir kitas myli tuos daiktus dėl naudos, kurią iš jų apturi, taigi kiekvienas iš jų myli ne daiktus, bet savo naudą, kuri yra, daiktuose.

Prietelinga meilė verčia mylėt kitą ne dėl naudos, kuri mums iš jo plauktų, bet dėl jo paties gerumo ir kilnumo, verčia linkt jam gera dėl jo paties naudos. Tokio linkėjimo neturi nė ūkininkas, nė girtuoklis savo numylėtiems daiktams, o nei kas nors kitas, kuris ieško meilėje savo naudos.

Čia glūdi paslaptis, kodėl daugelis prietelystėių yra apgaulingų ir veidmainingų, nes vienas iš prietelių, arba kartais ir abu ieško prietelystėje vien savo naudos, jeigu gi tos naudos nesuranda, ieško pasibaigia ir prietelystė. Yra tai ženklas, kad ten ir nebūta tikros prietelystės, kad kiti tikslai buvo pridengti prietelyste.

To dėliai žmonių patarlės liepia pažinti prietelį bėdoje. Kada įpulsį į bėdą, kada ne tik nieko gero negalėsi padaryt savo prieteliui, bet lauksi iš jo pagalbos, o jis tavęs

neapleis, pasirodys esąs tikras prietelis. Tą pačią tiesą reiškia ir Ekleziastikas, sakydama: „Ne laimėje galima pažinti prietelį ir ne nelaimėje pasislepia neprietelis.“ Ekli. 12, 8.

Tačiau, prieteliškas linkėjimas kitam gero dar nesudaro prietelystės, reikia, kad iš pusės to, kurio linkui esame nusiteikę prieteliškai, eitų toks pat prieteliškas nusiteikimas mūsų pusėn, nes prieteliais galės vadintis tik tada, kada abi pusės bus vienokiai nusiteikusios.

Kad tai įvyktų, reikia tam tikros bendraties, kurioje abi pusės dalyvauja, o kuri sudaro siokią-tokią lygybę tarp prietelių, be tokios lygybės prietelystė yra neįmanoma. Negali pav. užsimegsti prietelystė tarp žmogaus ir gyvulio, nes gyvulys neturi tos bendraties, kurioje dalyvautų lygiomis teisėmis su žmogum, neturi žmogiškos prigimties, o per tai negali atsakyti žmogui prietelišku nusiteikimu.

Tarp žmonių irgi užsimezga prietelystė tik tada, kada atsiranda tarp jų artimesnė bendratis, negu žmogiška prigimtis. Štai kodėl greičiau sueina į prietelystę tos pačios tautos žmonės, negu svetimi, nes tautiškumas sudaro tarp jų bendratį. Greičiau jauni su jaunais, seni su senais, mokyti su mokytais, turtingi su turtingais, vargšai su varg-

šais, tikinti su tikinčiaisiais, nes tarp visų yra susidaręs tam tikras bendrumas, kuriam visi vienokiai dalyvauja, todėl lengvai linksta vieni kitiems linkėti gerą ir užmegsti prietelystes.

Nesunku dabar bus suprasti, kodėl prietelystės tarp skirtingų asmenų, kurie mažai ko bendro turi tarp savęs pasidaro netikros ir įtartinos. Įtartinos yra prietelystės tarp valdovų ir jų pavaldinių, todėl aukšti asmenys mažai turi tikrų prietelių, jie griežiau panašūs yra į aukštus kalnus, arba aukštus medžius, kurie stovi vieni, atsiskykę nuo kitų. Įtartinos yra vedybos tarp senų ir jaunų, nes suaku yra surasti tą bendrumą, kuris vestų juos į tikrą prietelystę. Pagaliau įtartinos yra prietelystės tarp skirtingų lyčių, nes retas yra tas bendras idealas, kuris duotų pagrindą tikrai prietelystei. Dažnai čia prigimtis apgauna abi puses, uždengia nuo jų akių tikrą prietelystės pagrindą, o prietelystę verčia remt tais palinkimais, kurie girtuoklio gyvenime vadinasi svaigalų troškimas. Moterystė užmegsta tokiais pagrindais, yra nepastovi ir dažniausia baigiasi iširimu arba kitomis piktadarystėmis.

2. Prietelystė su Dievu.

Prietelystė, kaip matėme, reikalauja abipusiškos meilės, pagrįstos tam tikru bendrumu, todėl ten, kur tokio bendrumo nėra, nėra nei prietelystės, o jeigu tas bendrumas yra įtartinas kaip kad yra taip labai skirtingų asmenų, įtartinai pasidaro ir prietelystė.

Taikindami dabar šias tiesas prie mūsų santykių su Dievu, prieisime prie išvados, kad negalima yra prietelystė tarp mūsų ir Dievo, nes Dievas nepabaigta viršija žmogų, didesnis yra skirtumas tarp žmogaus ir Dievo, negu tarp žmogaus ir visiško nebuvimo. Jeigu tą žmogus negali sueiti į prietelystę su gyvuliu dėl to skirtumo, kuris yra tarp vieno ir kito, tai kaip jis galės sueiti į prietelystę su Dievu, kuris nepabaigta viršindamas žmogų, nepabaigta dideli sudaro skirtumą.

Jeigu toji prietelystė prigulėtų nuo žmogaus, tai be abėjo žmogus negalėtų ne tik jos užmegsti, bet negalėtų nė svajoti apie ją. Štai kodėl nerandame istorijoje, kad kas bū-

tų išdrįsęs pareikšti Dievui prietelišką meilę savo jėgomis, arba bent svajoti apie ją. Pagonyms drebėjo prieš savo dievus, kaip kad mes drebame prieš gantos galybes, bet nieks nebandė kreiptis prie jų su prieteliška meile, kaip kad ir mes nesikreipiame su prieteliška meile prie audrų, vėjų, ar perkūnijų.

Nors tat nepabaigta didelis yra skirtumas tarp mūsų ir Dievo, tačiau Dievas nepabaigtame savo gerume surado būdą išlyginti tą nepabaigta didelį skirtumą ir sudaryti bendrą prietelystei pagrindą. Tas bendras pagrindas, toji bendratis, kurioje dalyvauja ir Dievas ir žmogus, tarsi lygus ir prieteliai yra laimė, kuria yra laimingos Dievas, o į kurią Dievas kviečia ir žmogų. Tą pačią tiesą reikšdamas šv. Povilas sako: *"Ištikimas yra Dievas, per kurį jūs esate pavadinti į jo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus draugystę."* I Kor. 1, 9.

Tą prietelystę paskelbė mums pats Išganytojas, kuris pasakė mums visa, ką tik yra girdėjęs iš Tėvo, taigi yra girdėjęs ir tą tiesą, kad esame Dievo prieteliai: *"Aš jau nebevedinu, šako, jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką jo Viešpats daro. Jus aš pavadinau prieteliais, nes pasakiau jums visą, ką tik esu girdėjęs iš Tėvo."* Jono 15, 15.

Dievo vaikeliais pasidarome per šv. Krikštą, užgimdami antru kart iš vandens ir Dvasios, bet Dievo prieteliais pasidarome tik tada, kada atėję į protą, ir išgirdę apskatinimą apie Dievo gerumą ir Jo meilę del mūsų, atsakome į Jo meilę, meile iš savo pusės. Tuomet tarp žmogaus ir Dievo užsimezga prietelystės ryšys, viens kitam linki gerą, vienas kitą myli, abu turi vieną ir tą patį laimės turtą. Tiesa, kol kas žmogus dalyvauja toje laimėje netobulai, bet ateis laikas, kada tas dalyvavimas pasidarys tobulas. Bus tai tada, kada žmogus pamatys Dievo veidą.

Tas pirmas meilės aktas taip yra svarbus, kad žmogus sueina į prietelystę su Dievu ir gauna pašvenčiamąją malonę, jei ji padaro atėjęs į protą, nors būtų ir nekrikštytas.

Toji prieteliška Dievo meilė ir yra teologiška meilės dorybė, kuri iškelia žmogų į neapsakomas aukštybes.

Viešpatie, Būk Su Manim!

Štai, keliuosi ryte ir nuolankiai kalbu į Tave:

Ačiū Tau, Dieve, kad mane išlaikei gyvą — prašau mane šiandien vesti Tavo įsakymų keliu — ir apsaugok mane nuo nuodėmės — o ypač nuo mirtinos. Pastiprink mano valią prieš nuodėmę — stiprink mane, Dieve, nes esmi silpnas. Viešpatie, palaimink dieną man, tiems visiems kurie man brangūs — ir visiems katalikams.

Ir tegu Tavo išmintis mane veda, lai Tavo galybė mane saugoja, o Tavo meilė tegu pasireiškia visuose mano veiksmuose ir žodžiuose.

O Tėve Geriausiasai, tegul Tavo akis žiūri prieš mane, tegu Tavo ausis išklauso manęs. Lai Tavo žodis man kalba, o Tavo ranka tegu mane saugoja.

O Tėve Mylimiausiasai, tegu Tavo kelias klojasi, skleidžiasi prieš mane, kad eičiau vien tuo keliu — tuo išganymo keliu kurs lydi į Tavo, Mano Tėvo namus — Dangų.

O Tėve Galingiausiasai, saugok mane nuo didžiausio mano neprietelio — velnio kląstų — tykojimų. Apgink mane nuo žmogaus, arti ar toli, kurs vienas arba su kitų pagalba žada man blogo.

Kristau, būk su manim, Kristau būk priešaky manęs!

Kristau, būk paskui mane, Kristau būk manyje!

Kristau, būk po manim, Kristau būk virš manęs!

Kristau, būk prie mano dešinės! Kristau, būk prie mano kairės!

Kristau, būk Tavo tvirtovėse! Kristau, būk vežimuose ir automobiliuose!

Kristau, būk traukinyse! Kristau, būk laivuose!

Kristau, būk kiekvieno žmogaus širdyje, kurs mane prisimena!

O Jėzau, Dievo Sūnau, atversk kiekvieną širdį prie Tavęs!

Kristau, būk kiekvieno žmogaus burnoj, kurs kalba su manim!

Kristau būk kiekvienoj akyj, kuri mane mato!

Vienu žodžiu, o Jėzau Karaliau, teateinie Tavo Karalystė čia ant žemės!

ŽYDŲ ATSIVERTIMAS

Žydų tautos atsivertimas visais laikais buvo įdomus klausimas. Mažiausia tuo klausimu rūpinasi pats žydai, bet vis tik vienas kitas atsiranda. Naujorke katalikų tikėjiman perėjo žydė gydytoja Ada Kahen. Ją atvertė vienuolės. Kai ji pažino mūsų tikėjimą pilnai, metė savo darbą ir ėmė studijuoti, kokios priežastys kliudo žydų tautai priimti tikrąjį Mesiją — Jėzų Kristų ir Jo mokslą. Tuo reikalu ji turėjo keletą pasikalbėjimų su rabiais. Galutinai ji daro išvadas:

Žydai perdaug yra susirūpinę žemiškomis gėrybėmis. Turtai nuslopino jų dvasią, kurią turėjo prieš Kristų ir jie nebepajėgia pakilti aukštin. Jiems dabar nesuprantama, jei labiausiai nuskurdęs žydas stengiasi pralobti, kaip jų Mesijas galėtų būti beturtis, nesirūpinti savo tautos galybe.

Žydai šiais laikais yra arba komunistai arba masonai. Šios dvi pasaulio bausmės rykštės galutinai suparalyžuos galutinį religinį jausmą. Jie žydus prives prie galutinio sugyvilėjimo ir pagoniškumo. Žydų tauta, nors turės visus kapitalus savo rankose, bet prie žmonijos gerovės neprisidės, nes komunizmas ir masonerija yra bet kokios kultūros ardytojai.

Atsivertėlė mano, kad katalikiškasis pasaulis turis daugiau melstis už žydų atsivertimą. Esą ir neapjauusių žydų. Tik jie nepradeda ieškoti tikrosios tiesos. Kas nuširdžiai galvojas, visuomet išeišas į šviesą. Ir ji baigia žodžiais: "Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro."

AUKSINĖ ŠVENTĖ

KELMĖ. — Š. m. rugpiučio 15 d. Kelmės bažnyčioje buvo iškilmingas buv. klebono, dabar senelio altaristos, kun. Petro Janušausko 50 metų kunigavimo paminėjimas. Ta pačia proga bažnyčioje tapo įmūryta metalinė lenta jo atminimui, kaip statytojus tos bažnyčios. Po pamaldų buvo iškilmingi pietūs, kuriuose dalyvavo per pora šimtų parapijiečių, keletas kunigų, daug svečių, visa vietos valdžios administracija. Laike pietų daug gražių kalbų, daug sveikinimų, nes visi jį myli ir gerbia. Lai Kristus už jo nuopelnus jam atlygina ir jį laimina.

XIX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Mato 22, 1-14.

ANUO metu Jėzus kalbėjo vyriausiems kunigams ir parisiejams prilyginimais ir tarė: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs kėlė savo sūnui vestuves. Jis siuntė savo tarnų pašaukti pakviestųjų į vestuves; bet jie nenorėjo ateiti. Jis vėl siuntė kitus tarnus tardamas: Sakykite pakviestiems: Štai, aš prirengiau savo pokylį, mano jaučiai ir mano peniukšliai papjauti ir visa prirengta; ateikite į vestuves. Bet jie tai nieku vertė ir nuėjo sau, vienas į savo ūkį, kitas gi į savo pramonę; kiti nutvėrė jo tarnus ir apgėdinę juos užmušė. Tai išgirdęs karalius užsirūstino ir nusiuntęs savo kariuomenę sunaikino anuos galvažudžius ir jų miestą sudegino. Tuomet jis tarė savo tarnams: Vestuvės, tiesa, prirengtos, bet pakviestieji buvo neverti. Eikite tat į kryžkelius ir ką tik rasite, šaukite į vestuves. Jo tarnai, išėję į kelius, surinko visus, kuriuos rado, piktus ir gerus, ir vestuvės buvo pilnos sėdinčiųjų už stalo. Karalius įėjo pasižiūrėti sėdėjusiųjų už stalo ir, pamatęs tenai žmogų neapsivilkusį vestuvių drabužiu, jam tarė: Prieteliau, kaip čia įėjai, neturėdamas vestuvių drabužio? Jis gi tylėjo. Tuomet karalius tarė tarnams: Surišę jam rankas ir kojas, išmeskite jį laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Nes daug pašauktų, bet maža išrinktų.

* * *

Lekcija

Efez. 4, 23-38.

BROLIAI: Atsinaujinkite savo išnainymo dvasią ir apsilvilkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume. Todėl, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesą, nes mes esame vieni kitų nariai. Jei rūstinatės, tai nenusidėkite. Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės. Neduokite vietos velniui. Kas

vogė, tegul jau nebevogia; teužsima vėlyk darbu, dirbdamas savo rankomis, kas gera, kad turėtų ko suteikti kenčiančiam skurdą.

Jėzaus Širdžiai

O meilės amžinos ugnyne,
O Jėzaus dieviška Širdie!
O laimės jūra begaline,
Garbė teskamba Tau kasdien!

* * *

Tu mus prieš amžius numylėjai,
Dėl mūsų troškai daug kentėt.
Iš meilės vien Tu prižadėjai
Mūs neapleist, globot, mylėt...

* * *

Širdie, Gėrybe vienatine,
Patrauki mus, uždek visus!
Globok mūs šeimas, mūs tėvynę
Ir laimink sunkų darbą mūs.

* * *

Lai Tavo meilė stebuklinga
Veikiau pripildo mūs širdis,
Tavo ranka šventa, galinga
Per amžius mus tevaldo vis!...

Benediktinė

VYSKUPAS KANKINYS BUS PRIPAŽINTAS ŠVENTUOJU

Boksierių sukilimo metu 1900 m. sukilėliai iš Soeinyen provincijos, Mongolijoje, pagrobė vienuolį-misijonierių, vyskupą Ferdinandą Hamer, vertė išsižadėti tikėjimo, žiauriai kankino ir galop sudegino. Vyskupas kankinys kilimu yra olandas. Gimė Nimegve 1840 m.

Sukilimo metu be vyskupo Hamer buvo nukankyti 7 tos pačios vienuolijos kunigai misijonieriai ir apie 3,000 tikinčiųjų.

Taurios dvasios ir didžių dorybių vyskupas Hamer savo gyvybę paaukojo Kristaus darbui. Pradėtas informacinis procesas, vėliau bus sudaryta kanoninė byla ir, manoma, vysk. Hameris bus galop pripažintas šventuoju.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

ANGELAI SARGAI IR GLOBĖJAI

Ką gi daro geras ir rūpestingas tėvas, kai yra svarbus reikalas, kad savo silpną ir neprityrusį vaiką reikia leisti į pasaulį? Ar tėvas leidžia vaiką vienam keliauti į pasaulį? A, ne! Tėvišku atsidavimu gimdytojas savo vaikui parūpina lydovą bei globėją, kurs jį sergėtų, globotų, slaugotų ligoje, apsaugotų nelaimėje ir paskui, kad jį vėl parlydėtų saugiai į tėvo namus. Dievas panašiai daro su mumis, savo vaikais. Mes atliekame pavojingą kelionę po pasaulį, kur yra daug žabangų, kilpų, vylionių, žavėsių, aistrų. Dėl beribės savo meilės Dievas neapleidžia mūsų vienu. Prie kiekvieno šalies Dievas mums skiria Angelą Sargą, kurs iš gyvenimo žabangų ir pavojų mus laimingai lydėtų į dangiškuosius namus, kurs mus vestų į mūsų amžinąją buveinę. Tačiau, kad pasipelnys iš tų mūsų dangiškųjų globėjų, kurie mums bendrauja ir mus globoja, mes turime visų pirma klausyti jų žadinių, perspėjimų ir įkvėpimų, ir niekada neatsiskirti nuo savo šventųjų angelų, kurie yra mums skirti lydovai, mūsų sargai ir globėjai.

Niekur kitur nerandame tiek daug atsidavimų angelams, kaip Šv. Rašte. Senąjame Įstatyme randame tuos Dievo pasiuntinius, kurie ištikimai patarnauja ir gelbsti Abraomui, Tobijui ir kitiems. Šv. Rašte skaitome apie angelus, kurie apreiškė Pasaulio Išgelbėtojo gimimą, paskui jie Šv. Šeimą lydi į Egiptą, kad apsaugotų Kūdikelį Jėzų nuo Erodo kardo. Angelas ramino ir guodė Išganytoją, kai Alyvų Darže meldėsi ir prakaitavo kruvinu prakaitu. Be to, angelai apreiškė Kristaus garbingą atsielaimą ir patvirtino Jo įžengimą į dangų.

Nuo to laiko, kai angelas Šv. Petrą išlaisvino iš kalėjimo ir jį nuvedė į saugią vietą, angelai labai daug pasitarnavo Šventajai Bažnyčiai ir nesuskaitomoms sieloms. Tie, kurie angelus gerbia, kurie juos myli ir, kurie ištikimai klauso jų persergėjimų ir nurodymų, jiems angelai geriausiai pasitarnaus ir iš bendravimo su dangiškais globėjais, jie pelnys didelio džiaugsmo ir laimės.

Garbinant švenč. Eucharistija

Tur būt nėra kitos ištikimesnės meilės ir tarnybos, su kuria angelai yra taip surišti, kaip garbinant švenčiausiąją Eucharistiją. Dievo šventieji mus užtikrina, kad tūkstančiai angelų apsupa kiekvieną altorių, kur mūsų Išganytojas ir mūsų Dievas yra paslėptas po duonos pavidalu.

Nėra abejonės, kad Šv. Benediktas, vienuolių patriarka, artimai bendravo su angelais, nes jis dažnai ragino savo mokytonius atsiminti apie angelų esimą ir neatitolti nuo bendravimo su jais. "Dieną ir naktį angelai Dievui išduoda atskaitą iš mūsų darbų." Tokiais žodžiais Šv. Benediktas apie angelus primindavo savo mokytoniams ir sekėjams. Ir vėl, kai šventasis rašė apie nuolankumo kilnumą, jis sielai tą dorybę derino Jokūbo laiptams, kuriais angelai kopia aukštyn ir žemyn, tuomi reikšdamas, kad yra nuolatinis susisiekimas tarp dangaus ir nuolankios sielos. Viename skirsnyje šventasis primena savo sekėjams, kai meldžiasi, idant atsimintų, kad jie stovi arti prie angelų, kurie garbina Dievą aukštybėse.

Šv. Hildegardė, viena iš Šv. Benedikto kilniųjų dukterų, regėjo angelus, apsupančius altorių. Ji juos regėjo savo akimis, kaip jie spinduliais nušvietė kunigą ir altorių. Tuo pačiu laiku angelai šventuosios sielai dave daug dangiškų palaimų.

Pal. Ida iš Louvaino, mirusi 1300 metais, dažnai buvo angelų drąsinama garbinti švenčiausiąjį Sakramentą. Kartais, kai ji dideliu išsilgimu ir meile troško priimti Šv. Komuniją, bet nedrįso savo nuodėmklausio klausiti leidimo, tada angelai jai atnešė Išganytojo tikrąjį Kūną ir Kraują. Kita proga, baltas balandėlis jai atnešė Šv. Komuniją. Šviesūs spinduliai dažnai ištrykšdavo iš jos akių ir malonus kvapsnys atsi-duodavo iš jos kūno. Ji taip karštai ir maldingai priimdavo Šv. Komuniją, kad tie, kurie arti jos buvo, jautė išeinančią iš jos esmės gaivinančią šilumą, lyg iš tikrosios ugnies. Kai dėl kūno nusilpnėjimo ji nebe-

galėjo pati artintis prie Dievo Stalo, tai iš abiejų šalių jai gelbėdavo Švenč. Panelė Marija ir Šv. Jonas Evangelistas. Kas gi gali abejoti, kad tokiai karštai meilei ir tokiam kilniam garbinimui Švenčiausiojo Sakramento — nebūtų prisidėję angelai, vien kurie tegali vertai garbinti ir mylėti Švenčiausiąją Eucharistiją, kuri maitina ir stiprina daugybę nusidedančių miruolių.

Šventasis Benediktinų kunigas Povilas Moll, kuris dideliame šventume mirė 1896 metais, uoliai drąsino platinti pamaldumą į devynių chorų angelus. Kalbama, kad jo gyvenime apsidėję Dangaus Karalienė, kuri rožančių kalbėjo devynių chorų angelų garbei. Tas šventas kunigas regėjo septynes sidabrinės juostas, kurias Angelų Karalienė turėjo. Tos juostos vaizdavo džiaugsmą, kurį devynių chorų angelai davė savo Karalienei už jų gerbimą.

Pavojingose Kelionėse

Bažnyčios tėvai ir rašytojai vienaip tiki, kad valstybėms, miestams ir bažnyčioms yra skirti angeliški sargai ir globėjai. Tie angeliški sargai ir globėjai dažnai guodė ir gelbėjo dideliam Dievui tarnui, pal. Petruui Faberiuui. Tas uolus ir pagarsėjęs misijonarius, pirmas kunigas, pirmas pamokslininkas, ir pirmas mokytojas Jėzaus Draugijoje, su Šv. Ignacu, įkurėju, daugelį sielų Devui laimėjo nenuilstama darbuote, skelbiant Evangeliją pagoniškoje Vokietijoje. Vieną kartą, grįžtant iš Vokietijos, kur jis daug pasidarbavo Dievo garbei, ir keliaujant į savo gimtinę, gavo daug paguodos ir džiaugsmo iš angelų, kurie buvo skirti parapijoms globoti. Keliais atvejais angelai jį išgelbėjo iš didelių nelaimių, kurios buvo pasitaikę iš eretikų pusės. Kartais, angelai jį išgelbėjo nuo priešų. Ir vėl angelai jam prigėlbėdavo stambeldžių sielas atverstį į krikščionybę ir tuomi, kad jos pelnytų išganymą.

Pal. Petras Faberis dideliu atsidavimu kalbėdavo apie angelų globą visuose reikaluose, kad klausytojai persiimdavo kilniais įspūdziais, ir savo reikaluose visada pasivesdavo šventųjų angelų globai, į juos atsiduodami ir turėdami didelį pamaldumą.

Nenuostabu, kad angelai gelbėdavo vi-

suose pal. Petro Faberio reikaluose, nes jis turėdavo į juos didelį pamaldumą. Kiekvieną pirmadienį jis pašvesdavų angelų pagerbimui. "Pirmadienis," jis sakydavo, "yra diena, pašvesta toms dangiškomis dvasioms, nes, kadangi jos yra arčiausia Dievo, dėl to pirmadienis yra arčiausias Viešpaties Dienai." Dieną ir naktį jis meiliai atsiduodavo jų gerbimui ir neliaujančiai meldavo jų globos. Ir nenuostabu, kai jis artinosi miesto, kad angelas sutikdavęs jį lydėti, kad jo darbas to miesto sielų išganymui būtų palaimintas ir išganingas.

Kitas Dievo tarnas, pal. Sebastijonas iš Apparitio, pranciškonų broliukas, mirė Meksikoje vasario 25 dieną, 1600 metais, sukąkęs 98 metų amžiaus. Popiežius Pijus VI jį beatikavo 1787 metais. Tas šventas broliukas turėjo ypatingą pamaldumą į angelus ir jie jam atsilygiadavo didele meile ir globa. Tos dangiškos dvasios bendraudavo jo kelionėse, perkeldavo jį iš vienos vietos į kitą, atnešdavo jį į tikrą kelią, ir kai paklysdavo, jį saugojo nuo lietaus ir sniego tuščiose vietose ar dykumuose, naktį jį apšviesdavo spindančia šviesa nuo tamsumos ir kelionėje jį guosdavo dangiškomis giesmėmis.

Kiekviename Reikale

Pal. Andriejus Hibernonas, taip pat pranciškonų broliukas, turėjo ypatingą meilę ir pamaldumą į angelus. Jį dažnai atkandavo angelai, kurie ateidavo jam patarnauti darbe, kai jis nesugebėjo ko nors nuveikti ar nesugalėdavo, kada reikėjo pabaigti. Vieną kartą, kai jis ėjo pareigas virtuvėje, o būdamas tuo laiku koplyčioje, užsimiršo laiką, ir tarnavo Šv. Mišioms iki pabaigai. Ir grįžęs į virtuvę, tik pusę valandos turėjo iki pietų. Tada angelas atėjo į pagalbą. Ir pietūs buvo laiku pagaminti. Jo Angelas Sargas jį reguliariai budindavo vidurnaktį, sakydamas: "Broli Andriejau, jau laikas maldai." Taip angelai jam pasitarnaudavo, nes jis buvo jiems atsidavęs ir turėjo angelišką sielą.

Angelo Apreiškimas

Mylėdami, gerbdami ir klausydami savo angelų perspėjimo ir įkvėpimo, esame verti, kad pelnome mūsų Angelo Sargo ypatingą

meilę ir globą. Tuo atžvilgiu taip pat pelnome ypatingą meilę ir globą tų nesuskaitomų angelų, kurie garbina Švenčiausiąjį Sakramentą, kurie globoja mūsų bažnyčias, mūsų miestus ir mūsų tėvynę. Šv. Margarjeta Kortonietė vieną kartą meldė savo Angelo Sargo nurodyti jai, kaip galima pažinti Dievo tobulus tarnus. O Angelas Sargas atsakė:

— Jie yra:

1) Tie, kurie savo širdis visai atskiria nuo žemiškųjų daiktų.

2) Tie, kurie turi širdingą atsidavimą ir meilę dėl Nukryžiuotojo.

3) Tie, kurie iš meilės dėl Dievo užlaiko tyrą širdį ir prisimarina, ne dėl reikalavimo ar įsakymo, bet patys atsižadėdami savo valios ir numarindami savo aistras.

4) Tie, kurie tikrai paguodžia vargdienius, juos šelpdami, ir dėl jų atšada smagumų.

5) Tie, kurie visada kalba tiesą.

6) Tie, kurie liūdi dėl nelaimės artimo, nežiūrint, ar jis būtų draugas ar priešas.

7) Tie, kurie džiaugiasi dėl savo artimo laimėjimo.

Taigi, žinodami, kad Dievo angelai yra mums tokie rūpestingi sargai ir globėjai, dėl to būkime verti, ir melskime jų, kad jie mus priimtų į savo bendravimą ir visada mus sergėtų ir globotų visuose mūsų reikaluose.

O už visas šventųjų angelų geradarybes, kurias mums teikia, iš mūsų pusės jiems pridera mūsų klusnumas, pasitikėjimas ir gerbimas.

Mūsų dainius Pr. Vaičaitis apie Angelą Sargą gražiai išsireiškia šiais kilniais maldos žodžiais:

Tu, Angele Sarge, būk mums apgynėjas,
Ir neatsakykie mums savo globos;
Tu kūnui nuvargintam duok atvangumo,
Nuliūdusią sielą pastiprink, kaip reik...
* * *

Kada jau laike valandos paskutinės
Liežuvis užmirš šio pasaulio šnekas,
Tu, Sarge, prie mūsų vis būk pirmutinis,
Ir mūsų sielas paimkie į savo rankas.

KAS PENKTAS ŽMOGUS — KATALIKAS

Šventųjų Metų Centralinis Komitetas išleido knygele. Joje nurodoma į Katalikų Bažnyčios eigą per 1900 metų. Turimomis žiniomis dabar pasaulio žmonės šitaip susiskirstė tikėjimo atžvilgiu:

Europoje — Katalikų 201,855,000; Krikščionių 234,529,575; Ne krikščionių 31,340,816.

Siaurės Amerikoje — Katalikų 52,513,320; Krikščionių 85,540,818; Ne krikščionių 21,000,130.

Pietų Amerikoje — Katalikų 73,050,585; Krikščionių 541,984; Ne krikščionių 1,552,602.

Afrikoje — Katalikų 5,387,678; Krikščionių 9,103,725; Ne krikščionių 125,574,630.

Azijoje — Katalikų 17,038,874; Krikščionių 9,450,545; Ne krikščionių 970,354,614.

Visame pasaulyje — Katalikų 349,845,457; Krikščionių 339,166,647; Ne krikščionių 1,149,822,792.

Nuošimčiais imant, katalikų yra 19; Konfucio sekėjų 16.4; musulmonų 13; Indusų 12.1; Budistų 10.8; Protestonų 8.9; Pravo-slavų 7.1; Animistų 6.6; ateistų 4.1 ir žydų 0.9.

Katalikų Bažnyčia yra labiausiai išsiplatinus nepaisant aštrių persekiojimų kai kuriose šalyse. Kaip Kristus, taip Jo Bažnyčia kenčia ir savo meile laimi sielas dangui.

VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI

E. J. K.

Kalbant apie stigmatą (stigmatizuotas asmuo yra toks ant kurio rankų, kojų, galvos ir krūtinės yra stebūklingai atnaujintos Kristaus Kančios Žaizdos, ir kuris perkenčia visas Kristaus Kančias) — skaitau dabar gyvenimą Gemmos Galgani — 25 metų mergaitės, mirusios 1903 metais, kuri irgi buvo stigmatizuota. Mergaitė, italė, gyvenusi mūsų laikais, kaip ir Teresa Neumann, ir apturėsi tokį pat stebūklingą Kristaus pažymėjimą. Kai kurie dalykai tokiame skaityme yra grynai viršgamtiški, stebūklingi, todėl nekataliką netikės — sakys kad tai yra kokios apgavystės, katalikų prasimanymas. Bet tai yra gryni faktai atpasakoti, daugelio liudininkų užtvirtinti. Gemma Galgani prieš keletą mėnesių buvo Šventojo Tėvo paskelbta palaimintąja.

CHICAGOS ARKIVYSKUPIJOS KATALIKŲ GANYTOJAS

Jo Eminencija Kardinolas MUNDELEIN, Chicagos Arkivyskupas, rugsėjo 21 d., Ryme minėjo jubiliejų — savo 25 metų vyskupavimo sukaktuves. Jo Emin. Kardinolas laikė Šv. Mišias Šv. Petro Katedroje. Spalių 9 d. Jo Eminencija apleis Rymą. Grįš garlaiviu Rex į Ameriką ir jubiliejaus sukaktuves pakartos namie — Chicagoj, Lapkričio mėnesį.

Maldos Apaštalavimas Švenčiausioje Jėzaus Širdyje

*Bendroji Spalių mėnesiui 1934 Intencija,
kurį paskyrė Šventasis Tėvas Pijus XI*

BAŽNYČIOS PRIEŠŲ ATŠIVERTIMAS

Pirmutiniai ir didžiausi Bažnyčios priešai yra kovoją bedieviai ir masoniškų draugijų nariai, kurie veda įvairiose pasaulio dalyse atvirą ir nuožnią kovą prieš ją. Taip pat įeina į Bažnyčios priešų eiles visi tie, kurie savo nešvariomis kalbomis, nedorais raštais, blogo gyvenimo pavyzdžiu trukdo Bažnyčios darbą sielų išganymui.

Šie Bažnyčios priešai deda visas savo pastangas, aukoja turtą, kad tik galėtų kaip nors pakenkti bažnyčiai ir kodaugiausiai sielų įtraukti į savo žabangas ir pražudyti. Jų kova prieš Bažnyčią tiesiek yra pragariška. Jie nuduoda gerais prieteliais ir žmonių apgynėjais, kad tik daugiau patraukti į blogą ir padaryti juos savo pasekais ir pragaro vergais. Jie patys savo aklybėje, užkietėjime žuva ir kitus rūpinasi padaryti nelaimingais šiame gyvenime ir amžinatvėje. Net yra tokių mūsų katalikų, kurie mažai apsišvietę tikėjimu, daug skraudos daro Bažnyčiai.

Maldaukime gailestingiausiąjį Dievą šiame mėnesyje, kad apšviestų šiuos Bažnyčios priešus, duotų aiškų jų darbų nedorumo supratimą. Siųskime savo karštas maldas Aukščiausiąjam, melddami kad nužemintų juos ne dėl jų išnaikinimo ir pražūties, bet dėl jų pačių išganymo. Aukokime savo nuolankias maldas Dangaus Tėvui, prašydami dieviškos mielaširdystės šios malonės pagal mūsų Viešpaties įsakymą: "Mylėkite savo neprietelius; gera darykite tiems, kurie jūs nekenčia, ir melskitės už tuos, kurie jus persekioja ir šmeižia."

Melskimės, kad Dievas nužemintų juos ir išgydytų juos iš puikybės, kuri yra didžiausia jų išganymo kliūtis. Puikybė yra sielos liga, reik karčių vaistų jos išgydymui. Todėl uolumas ir meilė verčia mus melstis, kad pergalėti ir pažeminti Bažnyčios priešus dėliai jų pačių sielos išganymo. Melskime Išganytojo, kad įkvėptų Bažnyčios neprieteliam

pagalvoti kaip jų siela yra brangi ir kiek daug kainuoja, kad jie jos nepražudytų, bet naudotų dieviškas Kristaus priemones. Jo įkurtoje Bažnyčioje paliktas, ir būtų amžinai laimingi garbindami savo Viešpatį, kurį dabar persekioja, persekiodami Jo Bažnyčią.

* * *

SPECIALĖ MISIJŲ INTENCIJA:

Pietinės Amerikos Indėnų atsivertimas.

* * *

ŠV. PRANCIŠKUS ASIŽIETIS

Spalių mėnesio Globėjas.

Spalių 4 diena Bažnyčios paskirta šv. Pranciškaus Asižiečio garbei. Šv. Pranciškus gimė Asižio mieste, Italijoje, 1182 m. Jo tėvai buvo gerai nusiteikę, tad ir jaunas Pranciškus gyveno pasaulio prabangose. Bet laikui bėgant jo mintys palinko į Kristaus Kančią, metė visus gerumus bei linksmybes, dėvėjo seną nuskurusį drabužį ir taip pagaliau pasirodė savųjų tarpe. Dieviškoji meilė vis degė jo širdyje. Jis daugelį per savo pamaldumą pritraukė prie savęs, kad paslui, Popiežiui Innocentui III užtvirtinant, įsteigė kongregaciją, kuri prasiplietė per visą pasaulį. Šventasis praleido savo gyvenimą nusimariniame ir maldoje. Kaip Dievo Serafinas jis degė karšta meile. Jo kongregacija plietėsi per visą pasaulį ir davė daug šventųjų Bažnyčiai. Šv. Pranciškaus pažymėtina dorybė buvo neturtas dvasioje.

Šventasis Pranciškus yra vienas iš didžiausių nusižeminimo pavyzdžių. Nuolatinė malda ir budėjimas privedė jį prie tokio gilaus nusižeminimo. Mokykimės tos dorybės iš šio Šventojo ir melskime jo užtarymo.

Maldos Apaštalavimo Skleidimas

Spalių mėn. 1934.

Brangieji Apaštalavimo Skleidėjai:

Spalių mėnuo ypatingai pasižymi savo įvairiomis pamaldomis ir atsišaukimais į mūsų dievotumą. Tad turėtų būti laikas gilaus susidomėjimo Švenčiausios Jėzaus Širdies na-

riams. Pirmiausiai, Spalis yra pašvęstas Šventajam Rožančiui, per kurį atiduodama Marijai ir Jos Dieviškajam Sūnui garbė, primindamas Kristaus gyvenimo įvykius ir Jo Motinos dalyvavimą juose. Kiekviena paslaptis primena mums nuotikius, kuriuose Kristus parodė savo neapriojamą meilę. Ši meilė yra tikras motyvas mūsų meilės ir karšto dievotumo prie Kristaus.

Spalių 17 d. pripuola Šv. Margaretos Marijos Alacoque šventė. Šią šventąją Kristus pasirinko kaip atatinamiausią įrankį, skleisti pamaldumą prie Švč. Širdies į šį moderninį pasaulį. Skleidėjai turėtų ypač domėtis šia švente.

Sekmadienį, spalių 21 d. išpuola "Misijų sekmadienis." Šioje dienoje Motina Bažnyčia mums primena apie Misijų didžiuosius darbus, ir ragina ugdyti tą katalikišką pasišventimą dėl sielų išganymo ir Dievo karalystės praplietimo šiame pasaulyje.

Mes tikimės, kad jūs nepamiršite priminti savo broliams apie ateinantį tarptautinį Eucharistinį Kongresą įvykstantį Buenos Aires mieste, Argentinoje, ir pasimelsti už jo pasisekimą. Nors mes negalime padaryti kelionę į Pietų Ameriką, tai bent galime būti dvasiniais maldininkais ir susijungti maldoje su mūsų broliais katalikais iš viso pasaulio kraštų, atiduodami garbę Švenčiausiajam Sakramentui.

Generalinė šio spalio mėnesio intencija, "Bažnyčios priešų atsivertimas," primena mums, kad šventasis Tėvas pavedė mūsų maldoms, kaip specialę meto intenciją, atsivertimą prie Bažnyčios paklydusių bei nusistačiusių ateistų. Jis geidžia, kad mes padarytumėm kokią nors atlyginimą Dievui už padarytus Jam įžeidimus, maldautume Dievo, kad Jis sugriautų jų begėdiškus sumanymus, prašytumėme Dieviškos šviesos jų sutemusiam protui, kad jie atgailą darytų ir atsivertų. Tad mes aukokime savo maldas ir gerus darbus už jų atsivertimą.

— Pietinėje Berlyno pusėj yra Kristaus Karaliaus bažnyčia. Joje dabar dieną ir naktį laikoma išstatytas Švč. Šakramentas. Savaitėje kartą 500 vyrų daro naktinę adoraciją, permaldaudami Kristų Karalių už visos tautos nuodėmes.

VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI

E. J. K.

Įdomus yra vieno Afrikos tyrų kareivio, savotiškai išguldytas paaiškinimas, užklauišius, kodėl jis tiki į Dievą ir Jį myli, nes Jis kasdien mato tiek žiaurumo ir kraujo praliejimo. Štai yra jo paties žodžiai: "Žinai kodėl aš tikiu į Dievą? Todel, kad aš laikau Jį Dievu, Kuris sutvėrė pasaulį, ir vėliau žmogų, gan protingą tvarinį, kuris mąsto, kuris gali atskirti blogą nuo gero. Dievas davė tam žmogui viską. Aš esu tikras, kad Jis tverdamas žmogų, štai ką manė: Jis protingas, Aš jam pavesiu viską ir lai jis valdo pasaulį; bet jis bus man atsakomingas. Dievas paliko mus, ir žmogus valdo pasaulį — aš nesakysiu tau kaip jis valdosi ir valdo tvarinius kuriuos Dievas, jam davė — tu gerai žinai. Tiesa, kartą Viešpats buvo pas mus, Jis atėjo ir rado baisiai žmogaus tvarkomą pasaulį. Aišku, pasaulį ir žmogų reikėjo panaikinti. Bet Dievas geras; begalo geras. Jam gaila buvo žmogaus ir Jis sumanė žmonijai palikti įstatymus, kad jie galėtų jais pasirendami, vėl tapti žmonėmis. Jis atleido net už tai kad jie Jį išjuokė ir nukaikino. Jis grįžo, o žmonija pasiliko turėdama Jo mokslą. Ir štai jau daugel metų, ir tu aiškiai matai kaip žmonija gyvuoja ir kaip valdo kitus tvarinius. Ateis Viešpats dar kartą, bet nemanau kad Jis bus gailingas antrą kartą. Tad matai, aš Viešpačiui neprikišu nieko, ir — aš tikiu į Jį. Nečarau niekam blogo. Žmonės už tai manes neapkentė, aš pasitraukiau, esu legijone — atskirtas nuo pasaulio. Aš gyvenu ir atsakau tik prieš Dievą. Tad matai dėl ko aš tikintis.

Tai paprasto, gyvenimo nuskriausto kareivio žodžiai. Pagal teologiją, jo paaiškinimas gal būt kiek klaidingas, bet tie žodžiai pasakoti iš gilumos jo širdies, jie ne veidmainingi, bet nuoširdūs. Kiek daug yra žmonių kurie ne visai taip mąsto, bet kurie pastebėję ar pakentėję kokią skausmą ar neteisybę, yra pamane: "Kaip tai gali būt Dievas, jeigu Jis leidžia tokių neteisybų ir skausmų pasaulį?" Toki daug galėtų pasimokinti iš to legijonieriaus žodžių.

Kun. D. Lord, S.J.

Vertė S. Vaičaitis, M.I.C.

KRISTUS ŠAUKIA

(Jaunuolių į vienuolinį gyvenimą pašaukimo tyrimas.)

(Gerb. kun. J. Karaliaus premijuotas vertimas.)

Tesinys

Nejaugi Aš?

Taigi, koku būdu gali jaunuolis žinoti ar jis buvo Kristaus kviestas ar yra Jo kviečiamas? Viena klaida lengva padaryti yra įsivaizduoti, jog pašaukimas į vienuolinį gyvenimą ateina kažkokia paraližuojančia šviesa, kuri vieną dieną taip aiškiai pasireiškia, jog, kaip Šv. Paulių, trenkia nuo arklio ir parbloškia ant kelio. Daugelis jaunuolių sūžino turi pašaukimą ramiai, tolydžiu įsitikinimu, jog "šis yra man geriausias gyvenimas." Kiekvienas tikras katalikas aiškiai žino, jog vienuolinis gyvenimas savyje yra geriausias gyvenimas. Pašaukimas prideda įsitikinimą, jog jis nėra vien geriausias gyvenimas bendrai imant, bet, jog jis "man yra geriausias gyvenimas."

Jaunuolis gali jausti, jog jam tai yra geriausia dėl vienos iš šimto priežasčių, kuri, suprantama, turi būti dvasinė. Stoti į vienuolyną vien dėlto, jog trokštama praleisti gyvenimą mokantis arba dėlto, jog myli glaudų draugavimą, visiškai nėra jokia priežastis. Tapti vienuoliu vien tik, kad tėvams suteiktų malonumo, dažniausiai būtų tikriausia priemonė juos visiškai vėliau apvilti. Priežastis dėl kurios jis mano, jog tas gyvenimas yra jam geriausias, turi būti viršgamtinė; jam tas gyvenimas geriausias, nes tokiu būdu jis galėtų arčiau sekti Kristumi, labiau pasiaukojęs žmonijai tarnauti, savąją sielą tikriau išganyti, būti laisvesnis nuo pagundų ir pavojų, kurių pasaulyje taip bijos, arba vien dėlto, jog be šio gyvenimo ypatingos pagalos, jis tikrai neišvengs pragaro. Lyginant vienuolinį gyvenimą su gyvenimu bet kurios kitos profesijos, amato ar pramonės, jaunuolis pamato, jog šis gyvenimas, skirtas jam, yra tas, kurs jam pačiam, arba per jį kitiems, atneš didžiausio dvasinio gėrio.

Kartais šis įsitikinimas ateina staiga ir beveik be jokio galvojimo; kartais jis yra lėtas išsivystymas. Jo įvykimas gal visiškai nesuteikti žmogui džiaugsmo. Faktinai, jis gal tos minties pilnai neapkęsti. Daugelis jaunuolių, kurie jautės įsitikinę, jog vienuolinis gyvenimas yra jiems geriausias, būtų nudžiugę, jeigu Dievas būtų jų neužkabinęs ir davęs tą pašaukimo garbę kam kitam. Jo visi jausmai ir norai gal traukti jį į kitokią pusę. Tačiau, susijaudinimas, šiuo laiku kaip ir visad, yra nepasitikėtinas vadas. Ramiai prieitas įsitikinimas, jog šis gyvenimas yra "man geriausias" turi būti nusprendimo pagrindu. Jausmai ir susijaudinimai, nežiūrint kaip priešingi ir nesutinką iš karto jie gal išrodyti, susiderins su protu, sykį jaunikaičiu sutelkus užtektinai drąsos įvykinti savo nusprendimą. Kristus kalba mūsų protui; Jis prižiūrės mūsų jausmus, jeigu mes turėsime drąsos Juomi pasitikėti net tada, kada sunku.

Tinkamumas.

Aišku, jog Kristus nekvies jaunikaičio neturinačio būtinų ypatybių ar bent galimybių šias ypatybes išvystyti. Šios, tačiau, nėra labai sunkios ar neprieinamos. Aspirantas į vienuolius turi turėti pakankamai sveikatos ištesėti numatomos vienuolijos darbu. Žinoma, ne vienokia sveikata visoms vienuolijoms reikalinga, nes tai priklauso koku darbu vienuolija užsiima. Mokytojui gali būti reikalinga kitokia kūno sveikata negu broliui kalviui; broliui ligininėj gali būti reikalingas daug tvirtesnis sudėjimas kaip kad kunigui. Tačiau, jeigu nėra jokio svarbaus fizinio trūkumo, jaunuolis veikiausiai ras kurioje nors vienuolijoje darbo atatinančio jo sveikatai. Proto gabumai ir jo išlavimas taipgi bus skirtingi įvairiose vienuolijose ir priklausys nuo darbo rūšių. Kai kurių vienuolių darbas reikalauja aukšto išmintingo laipsnio, kurs dar prieš stojant į vienuoliją turi būti išlavintas; kitos vienuolijos nestato prigimtas dovanas ar ilgą pri-

siruošimą būtinu reikalavimu.

Ištikrųjų, yra teisinga sakyti, jog sumanus ir normalaus proto jaunuolis gali sau rasti darbo vienuoliniame gyvenime, nes čia randasi darbo pradendant padėjimu virėjui virtuvėje ir baigiant teologijos dėstymu, nuo ravo kasimo darže iki vienuolijos ar provincijos valdymo.

Ne vienas jaunuolis neišdrįsta net užsiminti apie vienuolinį gyvenimą bijodamas, jog neužtektinai pamaldus. Dabartinėje kartoje reikiiasi klaidingas pamaldumu nepasitikėjimas, kurs jaunuolius paverčia nerangiais melstis ir priverčia gėdytis jo prisipažinti.

Tiesą pasakius, jeigu toks dalykas, kurį dauguma žmonių turi mintyje kalbėdami apie pamaldumą, būtų pašaukimui reikalingas, tai retas kuris kada nors stotų į vienuolyną. Pamaldumas, kuris susideda iš tikro malonumo melstis, jausmingo į Švč. Sakramentą dievotumo, galimybės visiškai save užmiršti ir pasžęsti mintyse apie Dievą, jaunuolių tarpe yra gan retas dalykas.

Paprastai, jie yra taip nekantrūs ir pilni fizinės energijos, jog pradeda nerimti, jeigu tik pamokslininkas pratęsia savo pamokslą daugiau penkiolikos minučių. Jie gali įbėgti į bažnyčią trumpai pasimelsti prieš sviedinio žaidimą; tačiau, ilgame vizite ar budėjime, jų mintys dingsta šimtuose kvailių išsilblaškymu. Jie kažkaip nujaučia, jog gyvenimo meilė, didelis sportais susidomėjimas, neapsakomas malonumas šokti, veikus naujai išleistos filmos ar linksmos komedijos įvertinimas, įprotis švilpauti paskučiausiai išėjusią dainą, negali būti suderinta su pamaldumu; ir kadangi jie visa tai mėgsta, jaučiasi neturi pamaldumo ir todėl neverti Kristaus kvietimo. Jeigu mums leista spręsti iš Evangelijos, tai tik keleta Apaštalų, išėmus gal Šv. Judą ir Šv. Jokubą, pasižymėjo nepaprastu pamaldumu. Jie buvo tikri žvejai, kurie daug daugiau žinojo apie plačiasias jūras, negu apie sinagogą, ir kurie daug jaukiau jautėsi suole prie irklų negu ant klaupkos bažnyčioje. Jeigu kurie nebuvo žvejai, tai priklausė muitininkų luomui, apie kuriuos visai buvo manoma tik išskyrus tai, jog jie buvo į pamaldumą linkę. Ksaveras buvo didelis gyvenimo mylėtojas ir geriausias Paryžiaus Universi-

teto bėgikas; Šv. Pranciškus Asižietis buvo linksmas, šaunus ir pasaulio madas vaikas, jaunikaitis; Šv. Ignacas fandango šokimu, arklio ar kardo valdymu galėjo susilyginti su geriausiais jo laikų jaunais bajorais. Aišku, yra jaunuolių kaip Šv. Aloyzas, kuriuose Dievas išoriniai ir aiškiai pareiškia pašaukimą, degančia Jo meile ir regimuoju jų pamaldumu; tačiau, tikrai ne daug tokių yra. Šiais laikais kaip ir visados, Kristus renkasi apaštalus iš normalių jaunuolių, su normaliais norais ir nenoriais, susidomėjusiais tais dalykais, kuriais kiekvienas jaunuolis domisi, turinčiais jaunųjų entuziazmų, tikrą gyvenimo meilę, troškimą ir gabumus rūpintis savais reikalais.

Kitais žodžiais, mūsų laikais, Jis kviečia kiekvieną žmogų, kurs galėtų būti pasaulyje sėkmingas, kaip tai: futbolą žaidžiančius, šokius mylinčius, jaunus pramonininkus; jaunus vyrus, kurie sugeba išleisti metraštį arba surengti formalius šokius. Jis nori vyrų, kurie būtų sėkmingi bet kokioje profesijoje. Jis kviečia vyrus, kurie išsilavinę mene, profesijoje, amate ar kitoje mokslo šakoje. Juo daugiau susidomėjimo ir entuziazmo turi pasauliu, juo daugiau turės susidomėjimo ir entuziazmo vienuoliniu gyvenimu. Jei jie gyvenimą karštai mylėjo, karštai mylės ir Kristų.

Nes kas būsimam vienuoliui reikalinga yra — ne jau išdirbtos dorybės, bet dvasinės galimybės. Jam reikalingas kilnus ir palankus būdas, linksmumas, tinkamumas, galėjimas priimti sunkumus kaip ir lengvumus ir prisitaikinti prie vietos ar pareigos, kurią Dievas jam gali paskirti. Jei turi šiuos dalykus, pamaldumas pats išsivystys. Naujokynai yra tam, kad išvystytų jo galimybes ir iškeltų į viršų vyrišką pamaldumą, kurs slap-tai jame glūdi.

Ar yra reikalinga jaustis be nuodėmės? Nuodėmės papročiai, dar nepataisyti, yra vienuoliniam gyvenimui kliūtis; tačiau, ne taip su padarytomis nuodėmėmis, jau apgailėtomis ir išpažintomis. Šv. Augustinas, buvęs nusidėjėlis, tapo vienas garbingų vienuolių steigėjų. Šv. Petras gyveno kaip kunigas po baisios padarytos bet atgailėtos nuodėmės šešėliu. Aiškų žinojimą, jog kartą būta Kristaus priešu, kai kuriais atvejais, priver-

čia žmonės sunkiau dirbti, kai Jis, nežiūrint įžeidimų, juos žviečia Savo tarnavimui. Apgailėta nuodėmė dažnai yra pagreitinąs akstinas, kuris skatina sielą dirbti Dievui.

Pasiklausk Nuodėmklausio.

Nuodėmklausio patarimas kas link šių visų reikalingų ypatybių yra būtinas. Jaunikaitis, nužemintai ir teisingai pasakęs savo nuodėmklausiu įsitikinimus ar abėjones, savo ypatybes ar jų trūkumą, atskleidžia savo sielą aiškiam ir tikram Kristaus balsui. Pasikalbėk su savo nuodėmklausiu.

Kartą visa tai atlikta ir jaunikaitis jau priimtas į tą vienuoliją, kuriai siūlosi, gali būti tikras, jog Kristus jį kviečia ir jo nori. Tačiau, prisimintina, jog pašaukimas į tam tikrą vienuoliją yra beveik tiek pašaukimo, kiek pašaukimas yra savyje. Jeigu kuris pajuto patraukimą į vienuolinią gyvenimą būdamas tam tikroje vienuolių būrio priežiūroje ar turėdamas su jais artimesnius santykius, aišku, jog jie turi būti pirmiausiai apsvarstyti. Tačiau, įvairių vienuolių darbas savyje taip skirtingas, jog kartais žmogus gali pamanyti, jog jis Kristui geriausiai dirbtų ir būtų tinkamiausias tokiai vienuolijai dirbančiam tokį darbą, kurs jam aiškiai patinka. Gudriai pasiels susiieškodamas tą vienuoliją, ją išstirdamas ir tada visam gyvenimui jai pasiaukodamas.

Taigi, viską trumpai sutraukus, randame, jog pašaukimas arba Kristaus kvietimas teka iš šių pamatinių elementų:

1. Įsitikinimas — protinis, ne jausminis, jog vienuolinis gyvenimas yra "man geriausias gyvenimas."
2. Būtinis fizinės, protinės ir dvasinės ypatybės.
3. Vienuolijos priėmimas.

Pasauliui Reik Gerų Vyrų.

Čia randasi viena neišvengiama priešingybė; priešingybė, jog pasauliui geri vyrai yra taip labai reikalingi. Iš tiesų — reikalingi; jie reikalingi kiekvienoje profesijoje ir kiekviename gyvenimo take. Tačiau, dabar kaip ir visados, gerų vyrų skaičius daugumoje priklauso nuo gerų kunigų ir vienuolių ištikimybės, kilnumo, dvasiškumo ir skaičiaus. Jeigu visiškai neturėtume vienuo-

lių mokytojų, direktorių, vadų, nuodėmklausių, pamokslininkų, ligoninių galvų, slaugių, našlaičių prieglaudų namų vedėjų, iš kur gerieji pasaulio vyrai semtų nurodymų ir išsilavinimo? Atiduodami Dievui geriausiąją jaunųjų dalį, užtikrinam, jog jaunimas įstengs būti geriausias, skaisčiausias ir visame pasaulyje ištikimiausias.

Tamstos Atsakymas.

Dabar pažvelk į savąją sielą, Mielasai Skaitytojau, ir pažiūrėk ką ten gali pastebėti! Kristaus balsas tyliai kalba kai kviečia, nes Kristus prievarta nėvieno nekviečia. Jis neprimeta Tamstai Savo draugavimo. Tai garbė ir privilegija, kurią Jis siūlo — ne pareiga. Jis kviečia, bet neįsako. Jis ištiesia Savo ranką jaunuoliams draugiškumo ir bendradarbiavimo ženklui. Jis dėkingas kai prašymą priima; Jis tikrai apgailėdamas žiūri, kai nuliūdę nusigręžia. Jis ilgiasi Šv. Jonų iš pasaulio; Jis tyliai apverkia turtingąją jaunikaitį.

Tačiau, kokia gražesnė dovana gali būti suteikta, kaip kad kvietimas susivienyti su Kristumi, paties Kristaus tikslu? Prie kurios geresnės bendrovės galima priklausyti kaip prie išrinktojo būrio tokių, kurie drąsiai ir pasišventusiai seka Kristumi ir guldo savo gyvybes, kad išgauntų pasaulį? Yra tai didžioji ramybės kariuomenė kariaujanti, kad nugalėtų pasaulį Dievui. Yra tai gražusis kareivių pulkas nuolatės vedęs kovą gero prieš blogą, tiesos prieš klaidą, Kristaus prieš šėtoną.

Jeigu Kristus kalba Tamstos širdžiai Savo kvietimą, prašyk Jį drąsos save be baimės ir kilniai pavesti Jo tikslui.

Jei abėjoji, melsk, kad Jis suteiktų aukščiausiąją dovana, pakviesdamas Tave dalyvauti Jo širdžiai brangiausiame tikslu, taipgi Jo ir Jo Apaštalų draugavime.

Nuo Tamstos priklauso bėgti kartu su numylėtu Šv. Jonu greitais žingsniais prie Kristaus. Gali su turtinguoju jaunikaičiu nusigręžt ir palikti Jį.

Katruo paseksi?
Švenč. Panelės Marijos Škapliernos Šventėje

Marianapolis
1934 metais.

Katalikų Pasaulyje

— Su virš tūkstantis delegatu iš visos Amerikos lenku organizacijų susirinko Lenkų Rymo Katalikų Sąjungos seiman, Springfield, Mass., rugsėjo 1 d.

— Vatikanas protestuoja prieš Sovietų įstojimą į Tautų Sąjungą. Vatikano pasipriešinimu nustebė visi pasaulio politikai.

— Paskutinėm žiniom Hitleris pradėjęs vėl "valyti" tautą, o tų tautai "kenksmingų" asmenų numatomi kai kurie katalikų vadai.

— Albanijos katalikai yra spaudžiami Islamo fanatikų. Islamai prašalino 400 krikščionių nuo valdžios darbų. Katalikų mokyklos yra skriaudžiamos, jų tarpe Jezuitų mokykla Skutari mieste. Prašaliniusių vietose skirti mahametonai. Reikia atsiminti kad tik ketvirta dalis Albanijos yra katalikiška. Mahometu yra 140,000. Yra ir dalis provoslavų, bet visai mažai.

— Meksikos prezidentas visai neatsižūri į žmonių prašymus, kad bažnyčios būtų laisvos. Prezidentas išreiškė, kad kadangi šalis valdo bažnyčios turtus bei bažnyčias, tad ir turi teisę nurodyti kaip tvarkyti visą.

— 1,000 italijonų vaiku iš Amerikos aplankė Šventąjį Tėvą. Šventasis Tėvas palaimino juos ir pareiškė dideli pasitenkinimą.

— Anglų diplomatai, ministriai, p. Charles Palairret, kuris siunčiamas į Oslo, ir p. Cecil Dormer, kuris skiriamas į Stokholmą, yra katalikai.

— Tikėjimo Platinimo kongregacijos prefektas, Jo Emin. kardinolas Fumasoni-Biondi, paskelbė laišką visu misijai vyskupams, kad jie imtūsi intensyviau veikti už vergovės panaikinimą.

— Kunigas Pilypas Soccorsi, S. J. buvo naskirtas Vatikano radio stoties direktorium. Tėvas Soccorsi, kuris yra 30 metų amžiaus, reprezentavo Vatikaną Tarptautinėje Radio Konferencijoje Lisbone, Portugalijoje.

— Ties Janavu dvi izraelitų šeimos buvo priimtos į Katalikų Bažnyčia.

— Liverpool'o \$15,000,000 vertės katedroj buvo padėta pirmoji plyta. Tosi katedra turės sanktuarią ir altorių \$5,000,000 vertės.

Amerikoje

THOMPSON, Conn. — Šv. Panelės Marijos Gimimo šventėje, rugs. 8 d. prasidėjo mokslo metų atidarymas su iškilmingomis šv. Mišiomis, kurias laikė kun. dr. Navickas, M.I.C. Pritaikintą pamokslą pasakė gerb.

kun. K. Urbanavičius.

— Šiomet Marianapolio aukštesnės mokyklos (high school) departamente yra 50 studentų: kolegijos — 32 studentai.

— Kun. Juozas Vaškevičius, M.I.C. mokytojas Marianapolio kolegijoje; dėstys anglų kalbą. Kun. Juozas Vaškevičius savo Primicijas laikė Newark, N. J., rugs. 23 d.

HARTFORD, Conn. — Rugsėjo 22 d. lietuvių parap. mokyklos svetainėje buvo surengtas balius paminėti LRKSA 89 kp. 20 metų gyvavimo sukaktį.

Rugs. 16 d. kuopa užprašė šv. Mišias ta intencija ir visi nariai priėmė šv. Komunią.

BALTIMORE, Md. — Visos parap. dr. jos bendrai surengė milžinišką parapijos naudai bazarą, kuris įvyko rugsėjo 22 d. iki 30 d.

SO. BOSTON, Mass. — Rugs. 26 d. vakare įvyko parapijos naudai Whist Party.

— Misijos šioj parapijoje prasidės spalį 8 d.

— Moterų Sąg. 17 kp. paskutinis šių metų piknikas buvo rugs. 16 d., Spot Ponde, Stoneham, Mass.

DETROIT, Mich., šv. Antano parapija. — Rugs. 9 d. įvyko šv. Antano parap. piknikas. Piknike dalyvavo daug biznierių.

— Liet. Vyčių 102 kp. jau pradėjo rengtis prie rudeninio sezono: paėmė salę veikalui ir koncertui.

BROOKLYN, N. Y., šv. Jurgio parapija. — Rugs. 9 d. įvyko šv. Jurgio parap. Vyčių 49 kp. Komunijos pusryčiai. Peters restorante. Vyčiai ir parap. jaunimas skaitlingai ėio prie šv. Sakramento.

CLEVELAND, O. — šv. Jurgio parap. veikėiai-os, ir visi parapijonys rengiasi pagerbti klebona kun. Vinca Vilkutaiti 25 metų kunieyvstės sukaktuvių proga.

YOUNGSTOWN, O. — Šios kolonijos lietuviai surengė pikniką rugs. 16 d.

BRIDGEVILLE, Pa. — Parapijos piknikas Labor Day pasisekė kuogeriausiai. Pelno liko daugiau kaip nusantro šimto dolerių. Piknika daug pajvairino žaislai ir sporto kontestai.

FOREST CITY, Pa. — Independent Klubas turėjo savo metinį išvažiavimą rugs. 2 d. į ūki. klubo nario, Motiejaus Stanevičiaus. Klubas labai atsizymėjęs politikoje ir šv. Antano parap. rėmime. Klebonas kun. P. Paukštys yra klubo narys ir didelis rėmėjas.

KINGSTON, Pa. — Paskutinis parap. išvažiavimas įvyko rugs. 23 d. Paradiše par

ke. Daug įvairumo suteikta piknike. Pelnas skiriamas kapinių kelių ištaisymui.

MT. CARMEL, Pa. — Lietuvių parap. piknikas, įvykęs "Labor Day" dienoje, šiemet silpnai pasisekė; žmonių buvo visai mažai, nes sutrukdė lietus. Gryno pelno padaryta \$87.00.

— Parapijinė mokykla prasidėjo rugs. 4 d. su iškilmingomis šv. Mišiomis. Klebonas dr. kun. Konecius pasakė pamokinantį pamokslą. Šiemet mokyklą lanko apie 300 vaikų. Mokytojauja Šv. Kazimiero Seserys.

PITTSBURGH, Pa., Šv. Kazimiero parapija. — Atsidarė pirmosios klasės gimnazija (high school) prie Šv. Kazimiero parap. Mokyklai prasidėjus susirinko gana skaitlingas būrelis vaikų.

— Neperseniai mokyklą atlankė daug žymų asmenų. Atsilankė kun. P. Campbell diocezijos katalikiškų mokyklų superintendentas. Taipgi atsilankė iš Šv. Pranciškaus vienuolyno sesuo M. Pranciška ir sesuo M. Baptista.

SCRANTON, Pa. — Rugs. 9 d., Scrantone įvyko vietinės diocezijos Šv. Vardo dr. jos metinė konvencija, kurioje dalyvavo per 15,000 vyrų, moterų ir vaikų.

Šv. Mišias celebravo ir Palaiminima Šv. Sakramentu suteikė J. E. vyskupas T. C. O'Reilly. Iškilnėse taip pat dalyvavo daug dvasiškių.

SHENANDOAH, Pa. — Diocezijoje įvyko keli kunigų pakeitimai. Vietinėj parapijoje paskirtas kun. dr. Klarensas Batutis, neseniai grįžęs iš Romos.

— Rugs. 9 d. įvyko Šv. Vardo dr. jos komunijos diena. Šv. Vardo dr. jos nariai skaitlingai atsilankė.

— Vietiniai Vyčiai surengė bankietą 6 metų gyvavimo sukaktuvių proga. Bankietas įvyko rugs. 16 d., Vyčių naujoje salėje.

— Rugs. 27 d. buvo kortavimas surengtas bažnyčios naudai.

SUGAR NOTCH, Pa. — Vienuolika vaikųčių priėmė Pirmąją Šv. Komuniją Šv. Petro ir Povyls bažnyčioj rugs. 8 d., Užgimimo švė. Panelės Marijos dienoje.

Po šv. Mišių surengta vaikūčiams pusryčiai ir vėliau nutraukti paveikslai.

WEST END, ESPLIN, McKees Rocks, Pa. — Klebono kun. J. Vaišnorio ir parapijonų pastangomis pabaigtas remontavimas bažnyčios. Viskas naujai nudažyta, pataisyta, pagražinta.

ELIZABETH, N. J. — Rugs. 2 d. Šv. Jurgio draugystė minėjo savo 40 metų veikimo jubiliejų, kuris prasidėjo ryta su šv. Mišiomis už mirusius narius. Laikė pamaldų pritaikintą pamokslą pasakė klebonas kun. J. Šimonaitis.

Vakare buvo šeimyniška vakarienė, kurioje dalyvavo virš 200 žmonių.

MASPETH, N. Y. — Moterų Są-gos piknikas rugs. 9 d. buvo pasekmingas. Liko pelno virš šimtas dolerių.

— S. L. A. 250 kp. turėjo pikniką rugs. 16 d. parap. darže. Pelnas skiriamas parapijai.

— Juozas Varnaitis išvyko mokytojauti Marianopolio kolegijoje, Thompson, Conn.

— Choras rengiasi prie didžiulio koncerto ir teatro, kuris įvyks lapkričio mėnesyje.

CHICAGO, Ill., Šv. Kryžiaus parapija. — Parapijos paskutinis piknikas buvo rugsėjo 23 d. Vytauto darže.

— Šv. Kazimiero Akad. Rem. centro išvažiavime rugs. 30 d., Vytauto darže, skyrus rengiasi turėti bingo party. Gaminama gražių dovanų. Piknike bus visokių įvairnybių.

CHICAGO, Ill., Šv. Panelės Gimimo parapija. — Rugs. 15 d. baigėsi Šilavos atleidai. Vakare buvo iškilmingi mišparai su procesija. Misijonierius Tėvas Bonaventūras, dominikonas, pasakė atleidų užbaigai pritaikintą pamokslą.

CHICAGO, Ill., Šv. Petro ir Pauliaus parapija. — Šiemet sukanka 20 metų nuo išikūrimo Šv. Petro ir Pauliaus parapijos. Šia proga parapijonai su savo klebonu kun. A. Linkum rugs. 30 d., parap. salėje rengia bankietą su gražia įvairia programa.

— Parapijos mokykla atsidarė tuoj po Darbo dienos. Mokyklą lanko 120 vaikų. Mokytojauja Šv. Kazimiero seserys.

— Rugs. 15 d. Apaštalavimo Maldos dra. surengė pikniką parap. darže parap. naudai.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Altoriaus Puošimo dra. surengė piknikėli rugsėjo 16 d. Rūtos darže. Atsilankusių buvo gan daug.

— Aušros Vartų parap. choras jau pradėjo praktikas ir rengias prie daugelio darbų.

CHICAGO, Ill., Šv. Mykolo parapija. — Uolūs parapijonai sparčiai rengiasi prie įvykstančio bazaro spalio mėn. 7 iki 21 d.

— Moterų Są-gos 21 kuopos piknikas įvyko rugs. 16 d. Marquette parke.

CHICAGO, Ill. — Po karštos vasaros, atostogų. L. V. "Dainos" choras, vedamas muz. J. Saurio atidarė savo sezoną rugs. 18 d. Jasnausko salėje.

— Rugsėnio 26 d. LaSalle viešbūtvj buvo surengtas vakaras pagerbti Moterų Są-gos centro raštininkę M. Vaičiūniene. Žmonių prisirinko daugiau, negu rengimo komisija tikėjosi.

Lietuvoje

— Lietuvos užsienių ministeris Lozoraitis netrukus mano aplankyti vakarų Europos valstybių sostines ir ten su jų atsakingais politikos vyrais aptarti dabar paaktualejusio Europos Lokarno klausimą.

— Baltijos valstybių sudarytas paktas Prancūzijai teikia didelio patenkinimo. Echo de Paris laikraštis rašo, kad Baltijos santarvė yra vokiečių politikos nepasisekimas.

— Rugs. 2 d. buvo plačiai paminėtas Lietuvos pieno ūkio pirmasis dešimtmetis. Šia proga Klaipėdoj buvo sušauktas garsus Lietuvos pienininkų kongresas, kuriame dalyvavo tūkstančiai to ūkio rėmėjų.

— Didelės reformos yra daromos Klaipėdos mokyklose. Visi mokytojai turės gerai mokėti valstybinę kalbą. Jie turės būti valstybiškai nusistatę ir sąžiningai eit savo tarnybos pareigas.

— Lietuvos valstybės saugumo departamento direktorius nuo rugp. 1 d. pasitraukė iš pareigų ir išvyko į užsienį baigti politinius mokslus.

— Paskutiniuju laiku Čekoslovakų žymus iliustruotas žurnalas "Salon" išleido Lietuvai skirtą specialų numerį, turintį tikslo dar daugiau Cekų šviesuomenę suartinti su Lietuva.

— Lietuvoje miškų plotas sudaro apie 17 nuošimčio. Skaitant hektarais dabar Lietuvoje yra apie 836,000 ha. Daugiausia yra spig liuotų medžių (eglių ir pušių). Eglių yra apie 252,000 ha, o pušių 207,000 ha. Lapuočiuoju medžių daugiausiai pasitaiko alksnių, epušių, beržų, liepų, skirpstų, uosių, ažuolių ir kitų.

— Žarenų valsčiuje darbininkai, bedėdami vienų namų pamatus, rado puodelį, kuriame buvo apie 1,000 auksinių.

— Kaune, Panemunės senatorijoje gydesis, mirė kun. J. Kazakevičius, kuris grįžo iš Sov. Rusijos kalėjimo su džiova.

A. † A.

Marijonų Vienuolijos Rėmėja

MARCELĖ ŽEKIŪTĖ

persiskyrė su šiuo pasauliu St. Lawrence, Mass.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejas Šv. Mišias spalį 3 ir 4 d. Visi Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai sukalbėkite už jos sielą po dalį šv. Rožančiaus.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Katalikų Bažnyčia švenčia Ėmimo į Dangų Šv. Panos Marijos šventę. Kokių ji turi įrodymų, kad Marijos kūnas yra imtas į Dangų? *Protestantas.*

Atsakymas. Tokio įrodymo, kaip kad Jėzaus kūnas yra paimtas į Dangų, Katalikų Bažnyčia neturi, bet ji turi daug svarbių kitokių įrodymų, kurie labai sutinka su protu ir tikėjimu.

Pirmas įrodymas gali būti šis: Dievo Sūnaus gavo sau kūną iš Švenč. Panos Marijos kūno ir kraujo. Jei tad Jėzaus kūnas, imtas iš Marijos, tapo paimtas į Dangų, tai labai ir labai tinkamas daiktas, kad ir Marijos kūnas, Jėzaus kūno versmė, būtų imtas į Dangų. Labai netinkama būtų, kad tas Dievo Sūnaus gyvenimas būtų buvęs paliktas sunaikinimui.

Padavimas liūdija, kad Marijos kūnas buvo palaidotas, o po keletos dienų, kuomet apaštalai atidarė kapą, norėdami dar patys jų Mokytojo Motinos kūną matyti ir Tomui apaštalui, kurio nebuvo laidojant, parodyti, tai to kūno nerado. Jie įtikėjo ir išsprendė, kad tas šventasis kūnas, turėjo būti paimtas į Dangų nes taip jų supratimu derėjo būti.

Nuo to laiko krikščionys tikėjo, kad Marijos ne tik šventa siela, bet ir kūnas yra Danguje ir nuo šeštojo šimtmečio jau pradėjo švęsti Jos į Dangų Ėmimą.

A. † A.

Marijonų Vienuolijos Rėmėja

MARIJONA SUTSKIENĖ

mirė liepos 25 d., 1934 m., Long Island, N. Y.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejas Šv. Mišias spalį 1 ir 2 d. Visi Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijų nariai sukalbėkite už jos sielą po dalį šv. Rožančiaus.

Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kra-
sos ženklelį atsakymui.